

گزارش قاچاق انسانها

منتشره دفتر نظارت و مبارزه با قاچاق انسانها

۲۰۰۴ جون ۱۴

افغانستان

افغانستان کشوریست که منبع و معبر قاچاق زنان و اطفال بمنظور استفاده نا مشورع جنسی و کار پنداشته میشود. اطفال به ایران، پاکستان و عربستان سعودی قاچاق میشوند تا به منظور کار، گدایی و فحشا از آن ها استفاده صورت گیرد. اطفال معمولاً به رضایت والدین قاچاق میشوند و به انها گفته میشود که اطفال شان تعلیم بهتر و زمینه بهتر کار در خارج خواهند داشت. بیش از ۲۰۰ طفل افغان در اوایل سال ۲۰۰۴ از عربستان سعودی به کشور برگشتانده شدند. زنان و دختران اختطاف میشوند، با پیشنهاد های دروغین ازدواج فریب داده میشوند و یا هم بخاطر ازدواج های اجباری و فحشا در پاکستان بفروش میرسند. زنان و دختران در داخل کشور نیز بمنظور حل منازعات قدیمی، تبادله در مقابل قروض، ازدواج اجباری، کار و سو استفاده جنسی قاچاق میشوند. زنان ایران از طریق افغانستان به پاکستان برده میشوند تا از انها به منظور فحشاء کار گرفته شود.

با در نظرداشت منابع特 محدود موجود حکومت انتقالی اسلامی افغانستان تلاش‌های ضد قاچاق ان در طی سال ۲۰۰۳ قابل تمجید است. طی سال گذشته معوماتی جدیدی که مخصوصاً توسط گزارش جانفرسای اداره بین المللی مهاجرت ارائه گردید. حجم مشکلات قاچاق انسانها در افغانستان اشکار شده که تلاش های حکومت درین مورد را تائید میکند.

حکومت انتقالی اسلامی افغانستان با حداقل معیار مبارزه جهت محظوظ قاچاق انسانها برابر نیست اما با وجود قلت شدید امکانات و منابع درین راستا تلاش‌های قابل ملاحظه بعمل می ارد. بمتابه کشوریکه بعد از بیش از ۲۰ سال جنگ در مرحله انتقال قرار دارد، حکومت افغانستان زیرینا های خود را مجدداً اعمار میکند و قوای پولیس و سیستم قضائی اش را دوباره تأسیس مینماید. با تصویب یک لایحه قانونی و همه جانبی ضد قاچاق انسانها و تقاضا همکاری مداوم بین المللی از کشور های کمک دهنده و سازمان های بین المللی حکومت به پایداری و تقویت تلاش های ابتدائی اش اغزار کرده است.

در جریال سال ۲۰۰۳ عملیات قوای تطبیق کننده قانون برصد قاچاق بیبود یافت. زیرا پولیس برای اولین بار قاچاق بران مظنون را گرفتار و قربانیان را نجات داده است. سیستم قضائی اکنون از یک سیستم مختلط قانونی مشتمل بر قانون شریعت و دساتیر محلی کار میگیرد. قاچاق بران را میتوان تحت قوانین مختلفه چون منع اختطاف، تجاوز جنسی، کار اجباری، انتقال غیر قانونی کارگران و در مخاطره انداختن اطفال بمحاکمه کشاند. در سپتامبر ۲۰۰۳ پولیس در ولایت تخار یک کاروانی را متوقف ساخت که ۵۰ طفل را از بدخشان انتقال میداد و طی ان عملیات ۸ نفر را بجرائم اختطاف اطفال توقيف نمود. در بغلان دو نفر بجرائم اختطاف ۱۲ طفل که ادعایی شد اطفال متذکره را از بدخشان به پشاور پاکستان قاچاق مینمود دستیگر کرد.

مواصلات غیر قابل اعتماد میان ادارات حکومت و عدم موجودیت امار قضایی جنائی نظارت سیستماتیک بر قضایای قاچاق انسان ها را مشکل ساخته است. با در نظر داشت امکانات حکومت انتقالی اسلامی افغانستان نظارت مؤثر بر سرحدات کشور ممکن نیست.

حفظ

در سال ۲۰۰۳ وزارت کار و اجتماعی یک مرکز انتقال و سیستم تأیید خانواده را ایجاد نمود تا زمینه یکجا ساختن اطفال قاچاق شده را با خانواده های شان مهیا سازد.

الی مارچ ۲۰۰۴ به تعداد ۲۱۰ طفل از عربستان سعودی برگردانده شدند. وزارت کار و امور اجتماعی و کمیسون مستقل حقوق بشر افغانستان یکجا شدن هر طفل با خانواده اش را در سطح محلی تحت مراقبت داشته که در ان حصول ضمانت های تحریری و امضا شده مبنی بر اینکه طفل دوباره به دور از خانه فرستاده نشود، شامل است.

حکومت انتقالی اسلامی افغانستان یک کمیسون مشترک از چند وزارت خانه را که در ان نمایندگان سازمان های بین المللی نیز شامل اند غرض مبارزه با قاچاق انسانها ایجاد نموده است تا همکاری میان وزارت ها را انجام بخشد. یونیسف و کمیسون مستقل حقوق بشر افغانستان در ماه سپتامبر ۲۰۰۴ در مورد قاچاق اطفال برای انداختنده که دران افسران پولیس ۳۲ ولایت افغانستان، افسران پولیس سرحدی، نماینده گان وزارت های عدليه و امور زنان و محکمه اطفال کابل اشتراک ورزیده بودند. وزارت حج و اوقاف نیز جلسه به اشتراک ۱۰۰ عالم دینی را در کابل دائم نمود که طی ان بر مسئله قاچاق اطفال بحث نموده و همکاری شان را در استعمال نفوذ شان در پخش پیام های ضد قاچاق اطفال ابراز نمودند.

در ماه اکتوبر مقامات رسمی ولایات، نمایندگان وزارت عدليه، پوليس و سازمان هاي غير دولتي محلی در ورکشاف هاي در مورد اختطاف و قاچاق اطفال در ولایات شمالی کندز و تخار اشتراك ورزیدند. کميسون مستقل حقوق بشر افغانستان ورکشاف هاي را در مورد قاچاق اطفال براه انداخته و پوستر هاي را در مورد حقوق اطفال و قاچاق اطفال به مکاتب، ادارات حکومتی و پوليس توزيع نمودند.